

واکنش

ریالی دریافت و دلاری هزینه می کنیم

داوری: برای جبران کسری بودجه باید اسپانسر جذب کنیم

پریسا غفاری / جواد

داوری، رئیس فدراسیون بسکتبال، معتقد است عمده هزینه‌ها در ورزش ارزی است، در حالی که بودجه‌ها به‌صورت ریالی تخصیص می‌یابد و اعتبارات موجود نیز متناسب با نرخ ارز و تورم، کفایت لازم را ندارد. او با اشاره به چالش‌های اقتصادی کشور و لایحه بودجه ۲۶ همتی وزارت ورزش برای سال ۱۴۰۵، به خبرنگار «ایران» توضیح داد: «حدود نیمی از بودجه ۲۶ همتی وزارت ورزش برای سال آینده، از محل ۲۷ صدم درصد مالیات بر ارزش افزوده تأمین خواهد شد که طبق قانون، باید در امور عمرانی و استانی هزینه شود. با اختصاص داده است و رقمی حدود ۳ همت را به فدراسیون‌ها سایر هزینه‌ها، رقعی حدود ۳ همت را به فدراسیون‌ها تقریباً همین رقم ۳ همت به فدراسیون‌ها تعلق خواهد گرفت. در واقع، این بخش افزایش نداشته و این موضوع برای ورزش کشور نگران‌کننده است.»

رئیس فدراسیون بسکتبال در ادامه توضیح می‌دهد: «سال آینده رقابت‌های مهمی مانند جام جهانی، بازی‌های آسیایی ناگويا، المپیک جوانان در سنگال و... را پیش رو داریم. طبیعتاً چنین بودجه‌ای، حتی در صورت عملیاتی شدن و اجرای سیاست‌هایی مانند اعزام‌های کثیف و ضروری، به هیچ عنوان پاسخگوی نیازها نخواهد بود و بدون تردید ورزش کشور، بویژه در بخش اعزام‌ها، با مشکلات بزرگی مواجه می‌شود؛ به‌خصوص با توجه به جهش قیمت ارز.»

او در ادامه می‌گوید: «من به‌عنوان رئیس فدراسیون موظف هستم از طریق جذب اسپانسرهای مختلف، هزینه‌ها را تأمین کنم؛ اسپانسرهایی که هر یک بخشی از مسئولیت‌های اجتماعی را برعهده می‌گیرند. همچنین در حوزه بودجه‌های عمرانی، درخواست‌هایی را از شرکت توسعه ارائه داده‌ایم و پیشنهاد مربوطه به مجلس ارسال شده که امیدوارم تأمین اعتبار شود. از سوی دیگر، دریافت حق پخش تلویزیونی، حق قانونی بسکتبال است. اگر مجلس ما را در چهارچوب‌های حرفه‌ای قرار می‌دهد، باشگاه‌ها نیز باید قرارداد پخش داشته باشند. در این زمینه رایزنی‌هایی صورت گرفته و امیدوارم با همراهی دولت و مجلس امکان تحقق این موضوع فراهم شود و حق پخش تلویزیونی به مرحله اجرا برسد.»

به دولت و وزارت ورزش فشار نیاوریم

قارداشی: نباید متکی به منابع دولتی باشیم

کروه ورزشی / مهرداد

علی قارداشی، رئیس فدراسیون تنیس روی میز، معتقد است فدراسیون‌ها نباید صرفاً متکی به منابع دولتی باشند، بلکه باید از طریق سازوکارهای قانونی و با بهره‌گیری از حمایت بخش خصوصی، از تمامی

ظرفیت‌های موجود استفاده کنند. او در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» می‌گوید: «ضمن اینکه تابع سیاست‌های ریاست جمهوری و دنیامالی، وزیر ورزش و جوانان هستیم، ساز مخالف هم نخواهیم زد، اما به دلیل تحریم‌های ظالمانه جهانی، فدراسیون تنیس روی میز چند مسیر را به صورت همزمان دنبال می‌کند. ما در کنار منابع دولتی، بخش خصوصی را نیز همراه خود کرده‌ایم؛ نه به این معنا که صرفاً از دولت و اسپانسر پول بگیریم و آن را حیف و میل کنیم، بلکه هدف اصلی ما این است که با صرفه‌جویی، هزینه‌ها را مدیریت و اداره کنیم.» رئیس فدراسیون تنیس روی میز ادامه می‌دهد: «در اوایل گام، با تعدیل نیروهای انسانی در فدراسیون، بخشی از هزینه‌ها کاهش پیدا می‌کند. ما ۲۹۹ افزایش تعداد لژیونرها از ۴۷ نفر به ۵۰ نفر است که به نوعی برای کشور ارزآوری دارد. تنیس روی میز ایران که ۱۵ کشور از سه قاره جهان بازیکن دارد. این بازیکنان به دلیل شایستگی‌های فردی خود و حمایتی که از سوی فدراسیون دریافت می‌کنند، علاوه بر ارزآوری، در مجموع بار فنی مثبتی را نیز به همراه دارند.» قارداشی در ادامه به تأثیر افزایش نرخ ارز بر اعزام‌ها و پیامدهای منفی آن بر ابعاد مختلف ورزش اشاره می‌کند و می‌گوید: «تنیس روی میز یک فدراسیون المپیک است و فدراسیون جهانی برای ارتقای رنکینگ، مسابقات متعددی برگزار می‌کند. بنابراین باید در موضوع خروج ارز با سیاست‌های دولت هماهنگ باشیم. شاید ناچار شویم برخی از اعزام‌ها را انجام ندهیم، اما بالا بودن تعداد لژیونرها، در زمان اعزام‌ها به خوبی خود را در صرفه‌جویی مالی نشان می‌دهد. به طور مثال، دیگر نیازی به پرداخت هزینه عوارض خروج از کشور یا بهای بالای بلیت از ایران به سایر کشورها نیست و موارد مشابه نیز کاهش می‌یابد.» او درباره بودجه عمرانی فدراسیون تحت نظارت خود نیز اظهار می‌کند: «در این حوزه، ردیف بودجه‌ای در شرکت توسعه و تجهیز نداریم و این ادارات کل استان‌ها هستند که امکان ورزشی را تجهیز می‌کنند. ما تنها در باشگاه انقلاب، برای اضافه کردن یک طبقه به ساختمان فدراسیون، از حضور یک خیر به نام وزیر منش استفاده کردیم و این کار عمرانی انجام شد.» رئیس فدراسیون تنیس روی میز در پایان می‌گوید: «باید بپذیریم معیشت شهروندان در اولویت است. مردم کشورمان با مسائل فراگیرتر و مهم‌تری درگیر هستند و به نظر من وزارتخانه‌هایی مانند جهاد کشاورزی و نیرو در اولویت قرار دارند. بنابراین نباید در موضوع بودجه به دولت، وزیر ورزش و مجلس فشار بیاوریم و المپیک را در درجه اول اهمیت کشور قرار دهیم. فدراسیون‌ها باید خودشان در زمینه جذب اسپانسر و منابع مالی فعالیت و تلاش بیشتری داشته باشند.»

سینا حسینی / کالبدشکافی لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ نشان می‌دهد که دولت چهاردهم، در شرایط محدودیت منابع درآمدی کشور و با لحاظ اولویت‌های اجتماعی و اقتصادی موجود، رقم ۲۶ هزار و ۵۰۴ میلیارد تومان را به‌عنوان بودجه وزارت ورزش و جوانان پیش‌بینی کرده است.

مناف هاشمی: برای حل مشکلات منابع مالی باید برنامه داشته باشیم

فدراسیون‌ها باید برای درآمدزایی تلاش کنند

بسیاری از کارشناسان معتقدند با وجود مشکلات اقتصادی نباید چشم انتظار منابع دولتی در ورزش ماند، بلکه باید با به کارگیری شیوه‌های مدرن اقتصادی به سمت ایجاد درآمد پایدار گام برداشت تا از کنار جذابیت‌های ورزش بتوانیم نیازهای مالی این بخش را تأمین کنیم تا خللی در مسیر افتخارآفرینی ورزشکاران کشورمان به وجود نیاید. سید مناف هاشمی، معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت ورزش و جوانان، معتقد است ورزش ایران قطعاً کار آسانی نخواهد داشت، به این علت باید با در نظر گرفتن کمبود منابع به سمت برنامه ریزی بهتر برویم تا بتوانیم در سال ۱۴۰۵ نتایج دلخواه را به دست آوریم.

مناف هاشمی می‌گوید: «سال آینده برای ورزش بسیار مهم است؛ سالی که بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگويا برگزار می‌شود و همزمان مسابقات انتخابی المپیک را نیز پیش رو داریم. ما ۵۹ فدراسیون ورزشی داریم و با توجه محدودیت در بودجه، اگر بخواهیم اعزام‌ها را در حد امسال حفظ کنیم، باید کار ویژه در حوزه درآمدزایی داشته باشیم. سقف بودجه ورزش در مقایسه با وزارت بهداشت و آموزش و پرورش که به ترتیب حدود ۸۰۰ هزار میلیارد و ۵۵۰ هزار میلیارد تومان بودجه دارند، بسیار کمتر است؛ با توجه به فراوانی در حوزه اعزام‌ها و برنامه‌های بین‌المللی باید تصمیم جدی در این رابطه اخذ کنیم. ما حتی پیش از اعزام تیم‌ها بازی‌های آسیایی و سایر رقابت‌های بین‌المللی، باید به فدراسیون‌ها کمک کنیم تا تجهیزات و امکانات اولیه فراهم شود.» سید مناف هاشمی، نوسان

در قیمت ارز را چالش مهم دیگر وزارت ورزش و جوانان می‌داند و در این باره توضیح می‌دهد: «تقریباً تمام هزینه‌های بلیت، سفر، اقامت در هتل‌ها و اردوهای مشترک، ارزی است و به همین دلیل جامعه ورزش در این زمینه با مشکلات جدی روبه‌رو است که باید در این خصوص نیز تدابیر لازم را داشته باشیم که در حوزه اعزام‌ها با مانی رو به رو نشویم.» به گفته معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت ورزش و جوانان، فعالیت‌های ورزشی تنها به مسابقات، اردو و اعزام محدود نمی‌شود و بخش عمرانی ورزش نیز مورد توجه است. او در این باره می‌گوید: «برای تأمین منابع در حوزه عمرانی نیز باید راهکارهای ویژه‌ای را به کار بگیریم تا روند توسعه زیرساخت‌ها با مشکل مواجه نشود. ما در وزارت ورزش و جوانان به دنبال راهکارهایی مانند مولدسازی، واگذاری پروژه‌های ورزشی در قالب ماده ۲۷، اجاره

از منطق اقتصادی نیست. در مقطع کنونی، موضوعاتی نظیر معیشت مردم، سلامت عمومی و تولید در مقایسه با ورزش، از اولویت بالاتری برخوردارند. از همین رو، اکنون این پرسش اساسی مطرح می‌شود که مدیران فدراسیون‌های ورزشی چه راهبرد و فرمولی برای درآمدزایی، خلق ارزش افزوده و تولید ثروت در اختیار دارند تا بتوانند برخلاف روبه سال‌های گذشته، بدون اتکا به منابع دولتی، به مرز توانمندی و خودکفایی مالی دست یابند.

آنچه تا کنون در نظام مدیریتی بسیاری از فدراسیون‌های ورزشی کشور به‌طور جدی مورد غفلت قرار گرفته، فعالیت اقتصادی سازمان‌یافته و ایجاد چرخه پایدار درآمدزایی از طریق بخش خصوصی و تعامل مؤثر با حامیان مالی بوده است. بخش قابل توجهی از فدراسیون‌های ورزشی، بدون دستیابی به دستاوردهای مالی ملموس، صرفاً نقش مصرف‌کننده بودجه‌های دولتی را ایفا کرده‌اند؛ حال آنکه در سطح جهانی، ورزش به‌عنوان یک صنعت پویا و ثروت‌آفرین

شناخته می‌شود و سهم قابل توجهی در اقتصاد کشورها دارد. در چنین شرایطی، ضرورت دارد مدیران فدراسیون‌های ورزشی با نگاهی اقتصادی و آینده‌نگر، به سمت درآمدزایی مستقل، جذب اسپانسر و توسعه همکاری با حامیان مالی سوق داده شوند تا بخش عمده هزینه‌های جاری و توسعه‌ای خود را از منابع غیردولتی تأمین کنند و با کاهش وابستگی به بودجه عمومی، مسیر رشد و پایداری فعالیت‌های خود را هموار سازند.

البته نکته مهم در این فرآیند، این است که وزارت ورزش و جوانان نیز باید با طراحی سازوکارهای حمایتی، اصلاح مقررات و ایجاد بسترهای قانونی و اقتصادی مناسب، زمینه کاهش وابستگی فدراسیون‌ها به اعتبارات دولتی را فراهم آورد. بررسی صورت‌های مالی بسیاری از فدراسیون‌های ورزشی کشور نشان می‌دهد که به جز تعداد محدودی از آنها، اغلب فدراسیون‌ها در عمل هیچ درآمدی از محل اسپانسرینگ و حامیان مالی ندارند.

این در حالی است که چنانچه الگوها و مشوق‌های جذاب اقتصادی برای صاحبان صنایع و فعالان اقتصادی تعریف شود، بسیاری از تولیدکنندگان و بنگاه‌های اقتصادی آمادگی سرمایه‌گذاری در حوزه ورزش را خواهند داشت. تا زمانی که رؤسای فدراسیون‌ها نسبت به تزریق مستمر بودجه از سوی دولت و وزارت ورزش و جوانان اطمینان خاطر دارند، انگیزه‌ای جدی برای حرکت به سمت فعالیت‌های اقتصادی و درآمدزا شکل نمی‌گیرد و مدیریت فدراسیون‌ها صرفاً به هزینه‌کرد اعتبارات دولتی محدود می‌شود. بر این اساس، در شرایط کنونی جامعه و با توجه به واقعیت‌های اقتصادی کشور، لازم است فدراسیون‌های ورزشی به‌صورت هدفمند به سمت فعالیت‌های اقتصادی پایدار هدایت شوند تا هزینه‌هایی را که طی سال‌های گذشته از محل بودجه عمومی تأمین می‌کردند، به‌تدریج از منابع مستقل تأمین کرده و در نهایت، شاهد کاهش وابستگی و جدایی تدریجی آنها از بدنه بودجه دولتی باشیم.

عکس: کمیته ملی المپیک

دوست نداریم جدول بودجه به هم بریزد اما امیدواریم نمایندگان با اختیاراتی که دارند و با توجه به باز بودن دست مجلس حداقل در بخش اعزام‌ها و ردیف اصلی بودجه به ورزش کمک کنند

انوشیروانی: برای درآمدزایی در ورزش نیاز به برنامه راهبردی است

کروه ورزشی / سجاد انوشیروانی، رئیس فدراسیون وزنه‌برداری، معتقد است افزایش حدود ۲۰ درصدی بودجه ورزش برای سال آینده کار را برای فدراسیون‌های ورزشی بسیار سخت می‌کند. او در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» می‌گوید: «این میزان افزایش، در برابر تورم و جهش قیمت‌ها مطلوب نیست اما حقیقت را باید پذیرفت.»

رئیس فدراسیون وزنه‌برداری به چالش‌های موجود در سال ۱۴۰۵ اشاره می‌کند و می‌گوید: «اگرچه بودجه پیشنهادی دولت به مجلس برای سال آینده حدود ۲۰ درصد افزایش داشته، اما این عدد هیچ تناسبی با تورم موجود در قیمت ارز ندارد. افزایش شدید نرخ ارز و تورم، تأثیر مستقیمی بر بودجه فدراسیون‌ها گذاشته؛ به‌طوری‌که هزینه غذا، بلیت، هزینه‌های دلاری مسابقات (که از حدود ۲۲ هزار تومان به ۸۰ هزار تومان رسیده)، مکمل‌ها، افزایش حقوق‌ها، خرید تجهیزات استاندارد خارجی و سایر مخارج، چندین برابر شده است.» او با اشاره به نحوه توزیع بودجه میان فدراسیون‌ها ادامه

می‌دهد: «نکته جالب اینجاست که در سال جاری، فقط بودجه دو فدراسیون کشتی و تکواندو افزایش پیدا کرده است. کمیته ملی المپیک نیز به دلیل تعیین نشدن بودجه مناسب در مجلس، نتوانسته بودجه سایر فدراسیون‌ها را افزایش دهد...» انوشیروانی با تأکید بر ضرورت تصمیم‌گیری جدی‌تر می‌گوید: «به نظر من شاید بهتر باشد مجلس، بودجه وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک برای سال آینده را حداقل دو برابر کند. از طرف دیگر، دولت باید سال آینده را که سالی مهم برای اقتدار ورزش کشور محسوب می‌شود، جدی بگیرد و تخصیص مناسب و کامل بودجه ورزش را در سه‌ماهه اول سال در اولویت قرار دهد.» رئیس فدراسیون وزنه‌برداری در ادامه، با وجود برخورداری از اسپانسرهای مناسب، نسبت به آینده جذب حمایت

مالی ابراز نگرانی می‌کند: «خوشبختانه فدراسیون ما از همراهی اسپانسرهای خوبی برخوردار است و قدردان نگاه ویژه آنها به توسعه ورزش کشور هستیم؛ حمایتی که واقعاً شایسته تقدیر است. اما شرایط سخت اقتصادی، کار فدراسیون‌ها را برای جذب اسپانسر دشوار می‌کند. این وضعیت حتی فشارهای جدی و مضاعفی را به حوزه صنعت و اقتصاد کشور هم وارد می‌کند و واقعیت این است که حمایت بخش خصوصی و حتی دولتی از ورزش سخت‌تر خواهد شد. به همین دلیل، به نظر من تدوین و اجرای یک برنامه راهبردی از سوی دولت برای حمایت مؤثر از وزارت ورزش و مجموعه ورزش کشور کاملاً ضروری است.»

بودجه فعلی تنها صرف امور جاری فدراسیون‌ها می‌شود

عزیزی: باید به سمت همکاری با بخش خصوصی برویم

کروه ورزشی / داوود

عزیزی، رئیس فدراسیون تنیس، با اشاره به اینکه بودجه در نظر گرفته شده به فدراسیون‌های ورزشی از سوی دولت و وزارت ورزش

و جوانان صرفاً صرف امور جاری می‌شود، به خبرنگار «ایران» توضیح داد: «بودجه‌های جاری معادل ۱۱ هزار و ۵۲۹ میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان است و این کمبود اعتبار باعث می‌شود رؤسای فدراسیون‌ها برای تأمین منابع مورد نیاز جهت انجام امور، به سایر دستگاه‌ها متوسل شوند.»

او در ادامه می‌گوید: «ما می‌دانیم اعتبارات دولت محدود است، اما هر جا که صنعت با ورزش گره خورده، ورزش ما رشد کرده و هر جا که این دو بخش از هم فاصله گرفته‌اند، ورزش دچار افت شده است. باید بخشی از اعتبارات حاصل از فروش شرکت‌ها که در قالب مسئولیت‌های اجتماعی هزینه می‌شود، به حوزه ورزش اختصاص یابد تا بخش قابل توجهی از کمبود بودجه ورزش جبران شود. همچنین با افزایش نرخ ارز، ناچار شدیم تا با همکاری با اسپانسرهای بیشتری می‌شویم. فدراسیون تنیس نیز تلاش کرده است با توجه به تنوع رشته‌هایی مانند پدل و سافت‌تنیس، سازمان‌ها و نهادهای مختلف را به همکاری دعوت کند تا بخشی از هزینه‌های فدراسیون تأمین شود.»

رئیس فدراسیون تنیس همچنین از همکاری جدید با بخش خصوصی در سال ۱۴۰۵ خبر داد و در ادامه توضیح داد: «از آنجا که این رشته دارای زمین‌های اختصاصی است، ردیف بودجه‌ای از سوی شرکت توسعه و تجهیز به آن تعلق نمی‌گیرد؛ بنابراین موظف هستیم از طریق بخش خصوصی، چه در حوزه عمرانی و چه از محل اجاره زمین‌ها، به نوعی تأمین اعتبار کنیم. در مجموع معتقدم ورزش باید به‌عنوان یک صنعت دیده شود تا بتواند خود را از وابستگی به تخصیص بودجه‌های دولتی مبرا کند.»

به‌مراتب دشوارتر است. به نظر می‌رسد در چنین شرایط سختی باید برای ورزش، بودجه ارزی در نظر گرفته شود، چرا که با افزایش قیمت ارز، بودجه فدراسیون‌ها در عمل به نصف کاهش پیدا می‌کند.» به گفته اسدی، بودجه فدراسیون‌ها از زمان اعضای تهاجمانه تا زمان واریز، به شکل قابل توجهی کاهش می‌یابد. او در این باره توضیح می‌دهد: «فدراسیون‌ها برای دریافت بودجه، تهاجمانه اعضا می‌کنند، در حالی که هم اعزام دارند و هم باید تجهیزات را تأمین کنند.

اما از ابتدای سال که تهاجمانه اعضا می‌شود تا پایان سال، میزان واقعی بودجه کاهش پیدا می‌کند.» رئیس فدراسیون دوچرخه‌سواری تأکید می‌کند که هیچ سالی برای این فدراسیون سال راحت‌نیوده است: «شما از سختی‌های سال آینده صحبت می‌کنید، در حالی که امسال هم برای ما سال آسانی نبود.

چرا که باید ساخت ساختمان فدراسیون تکمیل می‌شد و همان موضوع نیز برای ما چالش بزرگی بود.

مهری رنجبر / رسول اسدی، رئیس فدراسیون دوچرخه‌سواری، با اشاره به تأثیر مستقیم شرایط اقتصادی کشور بر جذب حامیان مالی، معتقد است وضعیت نامناسب اقتصاد، اسپانسرهای ورزشی را فراری می‌دهد.

او به خبرنگار «ایران» می‌گوید: «هرچه شرایط اقتصادی کشور بهتر باشد، جذب اسپانسر برای فدراسیون‌ها آسان‌تر است. اما زمانی که وضعیت اقتصادی مطلوب نباشد، فدراسیون‌ها با چالش‌های بزرگ‌تری برای جذب اسپانسر روبه‌رو می‌شوند؛ چراکه شرکت‌ها، کارخانه‌ها و هلدینگ‌ها در شرایط سختی قرار دارند و در نتیجه، اسپانسر‌ها از سرمایه‌گذاری در ورزش فاصله می‌گیرند.

پیدا کردن اسپانسر در رشته‌ای مثل دوچرخه‌سواری که پخش تلویزیونی گسترده‌ای مانند فوتبال ندارد،